

[Finansministeren.]

truffen aftale mellem en finansminister og tjenestemandorganisationerne. Det mener jeg, uanset hvilken finansminister der havde ført en sådan forhandling og fået organisationernes tilslutning til et forlig — og jeg gad vide, om det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke mener det samme. Hvordan vil det ærede medlem hr. Aksel Møller mene, at jeg, hvis det bliver mig, eller en anden, hvis det bliver en anden, fremtidig skal føre forhandlinger med organisationerne, hvis disse simpelthen kan sige nej til det hele, fordi de ved, at det ærede medlem hr. Aksel Møller i rigsdagen vil stå op og foreslå, at der gives 5 millioner eller en halv snes millioner mere til den part af tjenestemændene; som han synes bedst om? Hvordan vil det ærede medlem mene, at de forhandlinger skal føres? Der må dog være en smule mening i tingene — det har der været tidligere ved den slags forhandlinger. Nu står regeringen som en mindretalsregering, og jeg tror, at alle ærede medlemmer vil give mig ret, når jeg siger, at hvis jeg i forvejen havde forelagt de enkelte partier spørgsmålet om, hvordan jeg skulle føre disse forhandlinger, ville hvert enkelt parti have taget den reservation på forhånd, at det til syvende og sidst måtte blive regeringens ansvar, hvad den mente at kunne forsvare at komme med her i salen. Jeg tror, ærede medlemmer vil give mig ret i, at sådan er forholdet.

Det ærede medlem stillede desuden det spørgsmål, om staten ikke har råd til at yde mere end 28 mill. kr. til tjenestemændene — altså underforstået til guldsnorene, hvis vilkår er blevet forskubbet i den senere tid. Ja, men så må man tage spørgsmålet op på en anden bov. Hvis det er det ærede medlems synspunkt, at der bør røres ved enkelte grupper placering, betyder det tjenestemandsløvsrevision. Det ærede medlem må være ganske klar over, at vi ikke kan lave ændringer for „guldsnorene“ og samtidig lade de københavnske postbude, portører, og hvad alle de forskellige grupper hedder, være placeret, hvor de er. Det kan det ærede medlem vel ikke forstille sig. Hvis jeg kom med et sådant forslag, ville det ærede medlem nok dukke op og foreslå, at man nu alligevel for en ordens skyld anvendte et par mill. kr. til de andre, som var en smule efterblevne. Demagogi synes jeg ærligt talt vi skal overlade til visse andre kredse, og jeg synes, at når jeg nu under ansvarsfølelse har forsøgt at bygge en forsvarlig ordning op, så burde i hvert fald de partier, som normalt føler et sådant ansvar, også slutte op om den.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Den højtærede finansminister vil indrømme, at hvis den måde, hvorpå han stiller problemet op, hvorpå han i dag forsvare sig overfor vore indvendinger, skal godtages, vil det sige, at så har rigsdagen altså faktisk afskrevet sin medindflydelse på, hvorledes lønningerne skal være i staten, og altså oven i købet også i videre kredse, og overladt det alene til en afgørelse, som finansministeren og organisationerne kan blive enige om. Jeg indrømmer, at meget kan tale, for den højtærede ministers synspunkt, men jeg vil bestemt hævde, at lige så meget kan tale for det synspunkt, jeg anlægger, at den endelige afgørelse til syvende og sidst må være rigsdagens afgørelse, og at rigsdagen ikke kan være bundet hverken formelt eller reelt af de aftaler, den højtærede finansminister har truffet med organisationerne.

Jeg er ked af, at den højtærede finansminister mener, at det at skabe en tilbagevenden til den normale balance kræver en fuldstændig ændring af statstjenestemandsløven. Jeg ville i og for sig ikke tro, det skulle være nødvendigt, og jeg mener, at der i det forslag, som organisationerne oprindeligt stillede den højtærede finansminister, ligger — såvidt jeg kan se — fremgangsmåder, som rigsdagen godt kunne overveje i det udvalg, der nu skal beskæftige sig med tingene. Men jeg forstår på den højtærede minister, at han i og for sig anerkender, at rigsdagen har ikke blot en formel, men også en reel ret til at ændre det resultat, han er nået til. Han for sit vedkommende vil finde det urimeligt, hvis en sådan ændring skal finde sted, men spørgsmålet er: vil andre partier i rigsdagen også finde det urimeligt?

Finansministeren (H. C. Hansen): Det havde det ærede medlem helt ret i. Det er det, der er spørgsmålet, og hvordan det spørgsmål bliver besvaret, må fremgå af de kommende forhandlinger. Det ærede medlem kender selv lidt til disse forhold. Det ærede medlem kan jo faktisk komme i min situation, når han skal til at forhandle lønningerne ude på Frederiksberg med sine tjenestemandorganisationer — omtrent i samme situation, blot med den forskel, at han måske på forhånd kan være sikker på at have flertal for afgørelsen. Men det ærede medlem kender fra det kommunale liv bedre end andre disse organisationsforhandlinger og deres vilkår. Derfor har det forbløffet mig noget, at netop det ærede